

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/54/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210201596
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2011:8210201596.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd W. samosudkyňou Mgr. Zdenkou X. v právnej veci navrhovateľky G. Š. H. I., A.. XX.X.XXXX, W. W., H. A. Č.. R., štátnej občianky Slovenskej republiky proti odporcovi Q. Š., A.. XX.XX.XXXX, W. W., H. A. Č.. XX, štátnemu občanovi Slovenskej republiky o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom Q. Š., A.. XX.X.XXXX Y. X. , A.. X.X.XXXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove takto

rozhodol:

Súd manželstvo G. a Q. uzavreté dňa X.X.XXXX, zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu v Bardejove vo zväzku č. 14, ročník 1993 na strane 44 pod poradovým číslom 88 rozvádza.

Schvaľuje túto

dohodu rodičov

Maloleté deti Q. Š., A.. XX.X.XXXX a X. Š., A.. X.X.XXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.

Otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého Q. sumou 70.- eur mesačne a maloletého X. sumou 50.- eur mesačne k rukám matky maloletých detí do 15. dňa v mesiaci vopred.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 66.- eur do 15. dní po právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Bardejov.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania, ktorý podala na tunajšom súde dňa 12.3.2010 domáhala, aby súd rozviedol jej manželstvo s odporcom a na čas po rozvode aby upravil výkon rodičovských práv a povinností, v tom čase ešte k všetkým trom maloletým deťom narodeným v manželstve, k D. Š., A.. XX.XX.XXXX, Q. Š., A.. XX.X.XXXX Y. X. , A.. X.X.XXXX a otca aby zaviazal prispievať na ich výživu sumou 200.- eur mesačne na všetky tri deti spolu do 15. dňa v mesiaci. Svoj návrh odôvodňovala tým, že manželstvo s odporcom uzavreli v roku 1993, u oboch išlo o prvé manželstvo. Posledné spoločné bydlisko mali v W.. Manželstvo uzatvárali po jedenásťmesačnej známosti. Tvrdila, že ich manželstvo v

súčasnej dobe neplní si účel, k manželovi už nič necíti, neustále hádky nevlývajú dobre na výchovu detí a ďalšie spolužitie by bolo len horšie. Poukazovala na to, že sa dohodli s odporcom na rozvode. Za príčinu rozvratu vzťahov medzi manželmi označila skutočnosť, že odporca v minulosti požíval alkoholické nápoje, nastúpil protialkoholické liečenie. Nie je ochotná ďalej zotrvať v manželstve s odporcom, pretože vzťahy medzi účastníkmi sú vážne rozvrátené, manželstvo neplní a ani nebude v budúcnosti plniť svoj účel. Spolužitie účastníkov nevytvára vhodné prostredie na výchovu maloletých detí, ktoré sú vystavované neustálym stresovým situáciám a preto je toho názoru, že rozvod manželstva účastníkov nebude ani v rozpore so záujmami maloletých detí, ktoré chce naďalej vychovávať v pokojnom prostredí.

Na pojednávaní navrhovateľka trvala na svojom návrhu na rozvod manželstva v celom rozsahu.

Odporca najprv s rozvodom manželstva nesúhlasil, považoval podanie návrhu na rozvod manželstva s navrhovateľkou za unáhlený krok zo strany navrhovateľky. V rozhovore s manželkou usúdil, že nie je pevne rozhodnutá pre rozvod manželstva a že v manželstve nastala kríza, ale verí, že je riešiteľná, ak sa budú vzájomne o to snažiť. Za príčinu nezhôd označil nedostatok peňazí. Potvrdil tvrdenia navrhovateľky, že sa hádajú, avšak sú to hádky kvôli maličkostiam, podľa neho zbytočné hádky. Nemyslel si, že by existoval vážny dôvod pre rozvod manželstva. Navrhoval konanie vo veci prerušiť, a on sa bude snažiť, aby sa vzťahy medzi účastníkmi urovnali.

Navrhovateľka nesúhlasila s prerušením konania. Trvala na tom, že manželstvo účastníkov je vážne rozvrátené, nerozumejú si s manželom ani po citovej stránke, stále sa hádajú a urážajú. Trvala na rozvode manželstva.

Uznesením č.k. 2C/54/2010-9 zo dňa 1.2.2011 súd návrh na prerušenie konania zamietol z dôvodov, že navrhovateľka nesúhlasila s prerušením konania o rozvod a tak chýbala jedna z podmienok uvedených v § 110 O.s.p. pre prerušenie konania vo veci rozvodu manželstva účastníkov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.3.2011.

V priebehu ďalšieho konania, pri výsluchu dňa 23.9.2011, odporca sa pripojil k návrhu na rozvod manželstva s tým, že prehodnotil doterajší svoj postoj k rozvodu manželstva aj po rozhovore s navrhovateľkou. Súhlasil s rozvodom manželstva a s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode podľa návrhu matky, teda navrhovateľky s tým, že naďalej bude zo svojho príjmu, kým navrhovateľka nie je

2C/54/2010-53

zamestnaná, hradiť náklady súvisiace s nájmom bytu, ďalšie náklady spojené s bývaním a ďalšie výdavky, ktoré hradil za obdobie posledného roka.

Súd v tejto právnej veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s obsahom sobášneho listu účastníkov, obsahom rodných listov detí, ktoré sa narodili v manželstve účastníkov, s obsahom potvrdenia o poslednom spoločnom bydlisku účastníkov, šetrením pomerov na mieste samom prostredníctvom kolízneho opatrovníka maloletých detí a oboznámením sa s obsahom správy kolízneho opatrovníka o výsledku šetrenia pomerov, oboznámením sa s obsahom ďalších listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Účastníci manželstvo uzavreli dňa X.X.XXXX, u oboch išlo o prvé manželstvo, v manželstve sa im narodili tri deti, synovia D., A.. XX.XX.XXXX, ktorý je v súčasnej dobe už plnoletý, osemnásť rok veku dovŕšil XX.XX.XXXX, ďalej Q., A.. XX.X.XXXX Y. X. A.. X.X.XXXX. Posledné spoločné bydlisko manželov bolo v W..

Výsluchom účastníkov súd zistil, že manželstvo uzavreli na základe citovej náklonnosti po jedenásťmesačnej známosti. Navrhovateľka manželstvo uzatvárala ako osemnásťročná, teraz to posudzuje tak, že nebola ešte zrelá na uzavretie manželstva. Problémy v manželstve podľa tvrdení navrhovateľky začali vznikať po tom, čo manžel začal požívať alkoholické nápoje. Podrobil sa aj protialkoholickému liečeniu, po ktorom prestal s požívaním alkoholických nápojov, avšak poukazovala na to, že sa zmenilo jeho správanie voči nej, zakazoval jej niekam chodiť, dosť veľa vecí mu vadilo, bol nespokojný, obmedzoval ju. Hádky vznikajú medzi účastníkmi aj kvôli maličkostiam, majú rozdielne názory. Navrhovateľka si sama organizuje svoj program, odporca si organizuje taktiež svoj program, nikde nechodia spolu, netravia spolu voľný čas. Tým, že odporca dlhší čas pracuje mimo miesta bydliska v turnusoch, deti si už zvykli na jeho neprítomnosť v domácnosti. Navrhovateľka tvrdila, že nedokáže zabrániť tomu, aby nevznikala napätá situácia a aby sa nehádali a stáva sa to aj pred deťmi. Tvrdila, že každý z manželov si žije svoj vlastný život. Nežijú spolu ani intímne, jej komunikácia s manželom v čase, kedy je doma, sa obmedzila už iba na riešenie základných problémov týkajúcich sa detí a finančného zabezpečenia rodiny.

Odporca potvrdil, že bolo obdobie v jeho živote, keď požíval alkoholické nápoje a že práve v tom čase mohlo dôjsť zo strany navrhovateľky k citovému odcudzeniu voči nemu, avšak už päť rokov alkoholické nápoje nepožíva, ale už nemôže ovplyvniť zmenu citového vzťahu navrhovateľky voči nemu. K tvrdeniam navrhovateľky o tom, že nevedia spolu komunikovať bez hádok uviedol, že má pocit, že navrhovateľka reaguje na niektoré veci zbytočne podráždené. O zabezpečovanie potrieb domácnosti, potrieb detí finančne sa stará sám, navrhovateľka nemá vlastný príjem, takže o celé finančné zabezpečenie rodiny sa stará sám. Voľný čas s navrhovateľkou, keď je doma, netravia spolu, pretože navrhovateľka odmieta s ním tráviť voľný čas.

Zo správy kolízneho opatrovníka synovia vedia o problémoch, ktoré medzi rodičmi pretrvávajú, potvrdili, že rodičia si už dlhšiu dobu nerozumejú, že sa často hádali, čoho boli svedkami aj oni. Vnímali, že medzi rodičmi bolo napätie, ktoré sa stále stupňovalo. Keď sú rodičia obaja doma, medzi sebou nekomunikujú, ak dôjde k rozhovoru, tak väčšinou sa to končí hádkou. Otca majú radi a myslia si, že rozvod manželstva rodičov nezmení nič na ich vzťahu k otcovi a nebude to mať na nich negatívny vplyv.

2C/54/2010

Podľa § 23 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že manželstvo účastníkov je rozvrátené, pretože neplní svoj základný účel a to vytváranie harmonického a trvalého životného spoločenstva, najvhodnejšieho prostredia pre riadnu výchovu maloletých detí. Manželia v podstate nežijú spolu ako rodina aj keď je odporca doma na turnusovom voľne, pretože pracuje mimo miesta bydliska, pracuje v zahraničí, tak netravia spolu voľný čas. Nedokážu spolu komunikovať bez napätia, hádok a nedorozumení. Ich komunikácia sa obmedzila už len na veci týkajúce sa maloletých detí. Intímne spolu nežijú. Pokiaľ ide o

zabezpečovanie potrieb rodiny, tak osobnú starostlivosť o deti a starostlivosť o domácnosť zabezpečuje matka detí a celé finančné zabezpečenie rodiny, keďže navrhovateľka nie je zamestnaná, v súčasnej dobe zabezpečuje odporca, ktorý znáša všetky náklady súvisiace so zabezpečovaním potrieb detí a zabezpečovaním potrieb domácnosti a bývania. Zo strany navrhovateľky došlo k citovému odcudzeniu, to zrejme môže mať svoj základ, tak ako sa vyjadril aj sám odporca, ešte v období, keď požíval alkoholické nápoje a to mohlo vyvolať zmenu v jej citovom vzťahu k odporcovi. Nezhody medzi manželmi súvisia aj s rozdielnymi predstavami manželov o fungovaní manželstva, z názorových nezhôd. Keďže k urovnaniu vzťahov medzi účastníkmi nedošlo napriek dobe, ktorá uplynula od podania návrhu na rozvod manželstva / návrh podaný dňa 12.3.2010/ nie je podľa názoru súdu predpoklad, že by k urovnaniu vzťahov v budúcnosti došlo a aby účastníci žili v manželstve ako harmonickom a trvalom životnom spoločenstve.

Súd z uvedených dôvodov manželstvo účastníkov rozviedol.

Podľa § 24 ods. 1 a 3 Zákona o rodine v rozhodnutí, v ktorom sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

2C/54/2010-54

Podľa § 24 ods. 4, 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia ako aj schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho styku s obidvoma rodičmi. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 25 ods. 1,2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, kedy sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti

a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

V manželstve účastníkov sa narodili tri deti. Najstarší syn D. je už plnoletý, takže výkon rodičovských práv a povinností na čas po rozvode sa upravoval iba k maloletým deťom Q. Y. X.

Rodičia maloletých detí uzavreli dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom Q. Y. X. na čas po rozvode o obsahu, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Táto dohoda rodičov vyžaduje pre svoju platnosť a vykonateľnosť schválenie súdom.

2C/54/2010

Rodičia majú vyživovaciu povinnosť celkom k trom deťom, bývajú naďalej v jednom byte. Matka detí nie je zamestnaná, nemá žiaden vlastný príjem. Rodičia sa dohodli na tom, že otec bude na výživu všetkých troch detí prispievať spolu sumou 200.- eur mesačne, pričom túto sumu si rozdelili na 80.- eur pre D., 70.- eur pre Q. a 50.- eur pre X., pričom zohľadnili tú skutočnosť, že naďalej otec detí bude prispievať na náklady na bývanie a s užívaním internetu, úhradu materskej škôlky u X.. Tieto náklady bude naďalej znášať zo svojho príjmu odporca, keďže naďalej bývajú ako rodina v jednom byte a to do doby, kým matka sa nezamestná a nebude mať vlastný príjem. Otec detí je živnostník. Pracuje v zahraničí. Uviedol, že v roku 2010 jeho príjem bol vykazovaný v daňovom priznaní vo výške 4 500.- eur v čistom.

Rodičia detí navrhovali aby súd dohodu, ktorú uzavreli, schválil, pričom styk otca s maloletými deťmi žiadali neupravovať.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že dohoda rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom po zohľadnení osobnej starostlivosti matky o deti a domácnosť a po zohľadnení rozsahu v akom sa otec podieľa na zabezpečovaní spoločných potrieb domácnosti, keďže účastníci bývajú naďalej v jednom byte, súd dospel k záveru, že dohoda, ktorú rodičia uzavreli pri zohľadnení ďalšej vyživovacej povinnosti k najstaršiemu synovi D. neodporuje citovaným ustanoveniam Zákona o rodine a preto túto dohodu schválil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 veta prvá O.s.p.

O povinnosti zaplatiť súdny poplatok odporcom súd rozhodol podľa ustanovenia § 2 ods2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Navrhovateľka bola oslobodená od súdnych poplatkov a pretože bola v konaní úspešná je povinný poplatok zaplatiť odporca. Nebol zistený dôvod pre použitie výnimky podľa vety druhej citovaného zákonného ustanovenia pri aplikácii vety prvej citovaného zákonného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
2C/54/2010-55

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.).

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela, môže do jedného mesiaca po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде oznámiť matričnému úradu, že

prijíma opäť svoje predošlé priezvisko / § 29 Zákona o rodine v znení účinnom do 31.3.2005 v spojení s ustanovením § 115 prechodných ustanovení zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine/.